

- ΜΒ'. Περὶ τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Σπυρίδωνος, Νικολάου, καὶ Παρθενίου. 161.
- ΜΓ'. Ὡς οἱ Ἀρειανοὶ Εὐσέβιος καὶ Θεογόνοιο, βιβλίον μετανόιας δόντες, τὰς ἰδίας Ἐκκλησίας ἀπέλαβον, τοὺς ἐν αὐταῖς χειροτονηθέντας ἐκβεβλήκοτας. 168.
- ΜΔ'. Ὡς μετὰ Ἀλεξάνδρον Ἀθανάσιος τοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπιβαίνει θρόνου· καὶ περὶ τῆς ἐκ νέου ἀγωγῆς αὐτοῦ· καὶ ὡς αὐτοῦ διδάκτος ἦν ἱερεὺς, καὶ φιλούμενος τῷ μεγάλῳ Ἀντωνίῳ· καὶ περὶ τῆς τῶν Ἀρειανῶν κατ' αὐτοῦ ἐπιβουλῆς. 172.
- ΜΕ'. Περὶ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ γενομένης συνόδου, ἣ καθεῖλε τὸν μέγαν Εὐστάθιον· καὶ τῶν μετ' αὐτὸν γενομένων ἐπισκόπων. 176.
- ΜΣ'. Περὶ τῶν Ῥώμης καὶ Ἱεροσολύμων· ἔτι δὲ καὶ περὶ τῆς ἐνώσεως τῶν Ἀρειανῶν καὶ Μελιτιανῶν. 181.
- ΜΖ'. Ὡς ἐπανεκλήθη Ἀρειος, τῇ ὀρθῇ πίστει δῆθεν συνθέμενος. 184.
- ΜΗ'. Ὡς Ἀθανάσιος τὸν Ἀρειον μὴ δεξάμενος, κατηγορίας ὑπέστη παρὰ Ἀρειανῶν καὶ Μελιτιανῶν. Καὶ περὶ τῆς Ἀρσενίου περιβολήτου χειρός. 189.
- ΜΘ'. Περὶ τῆς ἐν Τύρῳ κατὰ Ἀθανασίου γενομένης συνόδου· καὶ ὡς τὰς αὐτοῦ κατηγορίας ψευδεῖς ἀπήλεγξεν Ἀθανάσιος. 193.
- Ν'. Περὶ τῆς καθιερώσεως τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ναοῦ· καὶ ἐπιστολῇ τοῦ βασιλεῖος πρὸς τὴν ἐν Τύρῳ τῆς Φοινίκης σύνοδον· καὶ ὡς ὑπερῷος ἐγένετο Ἀθανάσιος. 200.
- ΝΑ'. Ὡς Ἀρειος ἐξ Ἀλεξανδρείας εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν γενόμενος, πράγματα ἐκίνησεν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Κωνσταντινουπόλεως. Καὶ ὡς διεῖράγη ταῖς ἐκείνου εὐχαῖς· καὶ ὅπως τὴν ἐκείνου τελευτὴν ἱστορεῖ Ἀθανάσιος. 205.
- ΝΒ'. Περὶ τῶν μετὰ ταῦτα γεγεννημένων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ· καὶ περὶ τοῦ νόμου, ὃν βασιλεὺς κατὰ πασῶν ἔθετο τῶν αἱρέσεων. 212.
- ΝΓ'. Περὶ τῶν κατὰ Μάρκελλον, ὃς Ἀγκύρας τῆς μικρᾶς Γαλατίας ἐπίσκοπος· ἐγεγόνει· καὶ περὶ Ἀστερίου τοῦ σοφιστοῦ. 213.
- ΝΔ'. Περὶ τῆς τελευτῆς καὶ διαθήκης τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. 217.
- ΝΕ'. Περὶ τῆς κηδείας αὐτοῦ· καὶ οἷος ἦν τὸ ἥθος καὶ τὴν πλάσιν τοῦ σώματος. 220.

ΒΙΒΑΙΟΝ Θ.

- Α'. Προοίμιον τῆς τοῦ τόμου ὅλης ἐκδόσεως· ὅσα ἐντὸς περιέξει. 222.
- Β'. Ὡς οἱ περὶ τὸν Νικομηδείας Εὐσέβιον τὸ Ἀρείου δόγμα συνιστᾶν ἐθέλοντες διὰ τοῦ Ἀρειανοῦ πρεσβυτέρου παραχρᾶς τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐκίνησαν. 225.
- Γ'. Ὡς Ἀθανάσιος ἐκ τῶν Γαλλίων ἐπαγγέκεσθαι ἐπιστολῇ τοῦ Καίσαρος Κωνσταντίνου· καὶ ὡς ἐτελεύτησεν ὁ αὐτὸς Κωνσταντίνος· καὶ περὶ Ἀκακίου, ὃς διάδοχος Εὐσέβιου τοῦ Παμφίλου ἐγένετο. 225.
- Δ'. Ὡς Ἀλεξάνδρου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως τελευτήσαντος, Παῦλος καὶ Μακεδόνιος παρὰ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ἀρειανῶν τὸν θρόνον ἐλάμβανον· καὶ ὡς μετὰ Παῦλον ὑπερῷον γενόμενος, ὁ Νικομηδείας Εὐσέβιος εἰς τὸν ἐκείνου τόπον καθίστατο. 229.
- Ε'. Ὡς Εὐσέβιος ἐν Ἀντιοχείᾳ σύνοδον ἐργασάμενος, ἐτέραν ἐκθεσιν πίστεως ὑπηγόρευσε· καθεῖλε δὲ καὶ τὸν πολὺν Ἀθανάσιον· ἔτι δὲ καὶ περὶ Εὐσέβιου τοῦ Ἐμισσηνοῦ. 232.
- ΣΤ'. Ὡς Ἀθανασίου ἐκβληθέντος, Γρηγόριος μετὰ στρατιωτικῆς φάλαγγος τὴν Ἐκκλησίαν κατέσχε· καὶ περὶ Ἰουλίου τοῦ Ῥώμης ἐπισκόπου· καὶ ὡς ἐχαλέπνε περὶ Ἀθανασίου. 237.
- Ζ'. Ὡς μετὰ Εὐσέβιον πάλιν ὁ Παῦλος τὸν θρόνον ἐλάμβανεν· οἱ δὲ Ἀρειανοὶ Μακεδόνιον προσβάλλοντο· καὶ περὶ τῆς ἀναιρέσεως τοῦ στρατηλάτου Ἑρμογένους· καὶ ὡς ἐξήλαθη πάλιν ὁ Παῦλος. 240.
- Η'. Ὡς Ἀθανάσιος καὶ Παῦλος γράμματα Ἰουλίῳ ὀχυρωθέντες, τοὺς ἰδίους θρόνους ἀπέλαβον. 241.
- Θ'. Ὡς ὁ βασιλεὺς Παῦλον διὰ Φιλίππου τοῦ Ἐπαρχοῦ ἐξορισθῆναι ἐποίησε· Μακεδόνιον δὲ ἐνεθρόνισε· φυγὴ δὲ ἐχρήσατο Ἀθανάσιος. 244.
- Ι'. Ὡς ὁ Ῥώμης Ἰούλιος τοῖς ἑφῶσις τῶν ἐπισκόπων ἐγράψε, πεμφθῆναι τινὰς λόγον ὑπὲρ Ἀθανασίου καὶ Παύλου δώσοντας· καὶ ὅσα ἐγράψεν Κωνσταντῖνῳ τῷ ἀδελφῷ ὁ τῶν Ἑσπερίων βασιλεὺς Κώνστας· καὶ ὅτι οἱ ἐλθόντες ἐτέραν ἐκδοσιν πίστεως ὑπηγόρευσαν. 248.
- ΙΑ'. Ὡς τῆς Ἑσπερίας καὶ ἑω διαστάσεως περὶ τὸ δόγμα τῆς πίστεως ἐπὶ τρισὶν ἔτεσιν ἐπὶ